

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ท่านรู้หรือไม่ว่า...ด้วยการสนับสนุนจากท่าน สามารถมอบชีวิตให้กับเด็กคนหนึ่งได้อย่างไร

เส้นทางแห่งความฝัน กับวันที่ สุขใจในหมู่บ้านเด็กโสสะ

พอใจในสิ่งที่มี และทำวันนี้ให้ดีที่สุด นี่ละปรัชญา
เรียบง่ายของชีวิตเด็กชาย ผู้มี “ความสุข” และ
“ปัจจุบัน” เป็นสรณะ และมีครอบครัวโสสะ เป็น
แรงบันดาลใจสู่เส้นทางฝัน

ต้นธารแห่งการเสียสละ เกิดขึ้นได้ จากหัวใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก

ด้วย “ความรัก” ที่ไร้พรมแดนและขอบเขตของ
ศาสนา เป็นต้นธารสำคัญที่ปลูกฝังสำนึกแห่ง
ความเสียสละ สร้างสรรค์นางพยาบาลสาวลูกโสสะ
ใจอารีย์

ชีวิตที่ไม่เคยขาดหาย ของ นันทนา ตั้งจิตมณีศักดิ์ดา

ความรู้สึกในใจจากคำบอกเล่าของคุณ นันทนา
ตั้งจิตมณีศักดิ์ดา รองผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะ
หนองคาย ผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อลูกโสสะด้วยความ
มุ่งมั่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536

เส้นทางแห่งความฝัน กับวันที่สุขใจในหมู่บ้านเด็กโสสะ

พอใจในสิ่งที่มี และทำวันนี้ให้ดีที่สุด มีละปรัชญาเรียบง่ายของชีวิตเด็กชาย ผู้มี “ความสุข” และ “ปัจจุบัน” เป็นสรณะ และมีครอบครัวโสสะ เป็นแรงบันดาลใจสู่เส้นทางฝัน

น้องโตเต็ลกับคุณแม่เพ็ญฤดี แม่โสสะผู้ให้การเลี้ยงดู และน้องอาร์ม

ณ หมู่บ้านเด็กโสสะ

ลมพัดมาเอื่อยๆ ทำให้จมูกสัมผัสได้ถึงกลิ่นหอมอ่อนๆ จากดอกกลีลาวดี ที่ขณะนี้กำลังโยกไหวตามแรงลม บางดอกกำลังร่วงโรย หมุนคว้างล่องสู่อากาศ.....

“ฝึมาแล้วว้าว ว้าว ฝึมาแล้วว้าวว้าว”

เสียงยานคางนากลัวดังแว่วมาจากในห้องน้ำ พร้อมกับเสียงน้องอาร์มเด็กชายวัย 5 ขวบร้องเสียงหลง วิ่งลงบันไดบ้านมา และไม่นานเสียงยานคางนากลัวนั้นก็กลายเป็นเสียงหัวเราะขบขันของน้องโตเต็ลพี่ชายสุดที่รักของน้องอาร์มนั่นเอง “ปกติผมจะเล่นกับน้องอย่างนี้อยู่แล้วครับ เขาไม่ค่อยชอบลงจากบ้าน ถ้าเรียกแบบนี้จะลงบ้านเร็วมาก” น้องโตเต็ลหัวเราะงอหายแล้ววิ่งไปไล่จับตัวน้องชาย ทุกครั้งที่พี่น้องเล่นกันก็จะเห็นคุณแม่คอยห้ามปรามทุกครั้ง คุณแม่เพ็ญฤดีแม่โสสะ ซึ่งเป็นคุณแม่อีกท่านหนึ่งที่ทุ่มเทแรงกายแรงใจคอยให้การดูแลลูกๆ โสสะ ด้วยความรัก ความเอาใจใส่ เล่าถึงน้องโตเต็ลลูกชาย “จริงๆ แล้วน้องโตเต็ลเป็นคนออกจะเงียบขรึมค่ะ เขาเข้ามาอยู่ที่นี้ตั้งแต่อายุแค่ 8 เดือนเท่านั้น ตอนนี้น้องอายุ 13 ปีแล้ว เขายังมีพี่ชายอีก 2 คนเขาเป็นน้องคนเล็ก ตอนนี้นี่พี่ชายทั้งสองคนได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านเยาวชนชายโสสะ เมื่อเด็กชายมีอายุครบ 14 ปี จะแยกไปอยู่ที่

นั่นเพื่อเรียนรู้ชีวิตและกิจกรรมต่างๆ ของเด็กชายกับคุณอาบ้านเยาวชน เพราะที่หมู่บ้านจะมีแต่คุณแม่ผู้หญิง” คุณแม่เพ็ญฤดีพูดไปพร้อมกับรอยยิ้มที่ระบายความสุขอยู่เต็มใบหน้า ในบางครั้งสายตาก็คอยสอดส่ายเพื่อดูลูกๆ อยู่เสมอ “แต่ถ้าเขาได้อยู่กับน้องอาร์มเขาจะเป็นอีกแบบเลยล่ะ จะสดใสหยอกล้อน้องได้ทั้งวัน เพราะตอนน้องอาร์มเข้ามาอยู่ที่นี้ตั้งแต่เล็กๆ น้องโตเต็ลก็จะเป็นคนช่วยเหลือเขาจึงสนิทกัน ตอนนี้น้องอาร์มเริ่มโต โตเต็ลก็สอนน้องให้ขี่จักรยาน”

ทุกคนเกิดมาย่อมมีวันวาน ห้วงเวลาในอดีต แต่อดีตของน้องโตเต็ลนั้นดูราวเงาจำสิ่งใดไม่ได้แม้แต่ผู้ให้กำเนิด ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตามที่พวกเขาไม่สามารถให้การดูแลน้องโตเต็ลได้ แต่วันนี้น้องโตเต็ลคือใคร แต่เขาก็เป็นคนที่มีพระคุณทำให้ผมได้เกิดมา เราต้องรู้จักพอใจในสิ่งที่เราเป็น และทำวันนี้ให้ดีที่สุดครับ วันนี้ผมมีแม่ พี่น้องอีกหลายคน ลุงป้าอา ในครอบครัวใหญ่ของผม โดยเฉพาะแม่ แม่เพ็ญฤดีมีความหมายกับผมมาก มากจนเกินกว่าจะหาคำอธิบาย เพราะแม่เพ็ญฤดีไม่เคยเรียกร้องสิ่งใดจากผมนอกจากการอยากเห็นผมเป็นคนดีและตั้งใจเรียน นั่นก็เพื่อตัวผมเอง ผมรักแม่ครับ” แม่เพ็ญฤดีเมื่อได้ฟังลูกชายพูด ถึงกับทำให้ใบหน้าของแม่เงื่อไปด้วยรอยยิ้มอย่างรักใคร่

ชีวิตของลูกโสสะนั้นเมื่อได้เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านฯ นอกจากจะมีครอบครัว มีพี่น้อง และคุณแม่ที่คอยให้ความรักความอบอุ่นแล้ว สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ การศึกษา ซึ่งเด็กๆ จะได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ จนออกไปประกอบอาชีพพึ่งพาตัวเองได้ โดยเริ่มต้นจากวัยอนุบาล เด็กๆ จะเข้าเรียนที่อนุบาลของหมู่บ้านเด็กโสสะ (อนุบาล 1-3) ร่วมกับเด็กที่อาศัยอยู่ในชุมชนใกล้เคียง ทั้งนี้เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้การเข้าสังคม พร้อมกับการมีพัฒนาการตามวัยในช่วงอายุ 4-6 ปี หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่เกณฑ์วัยเรียนก็จะเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนบริเวณใกล้เคียงหมู่บ้าน เช่นเดียวกับเด็กในครอบครัวทั่วไป ทั้งจากการจับฉลาก สอบเข้า หรือได้รับโควตาจากสิทธิการอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นๆ เด็กๆ จะได้เข้าเรียนในโรงเรียนตามระบบการศึกษา จนกระทั่งได้รับการศึกษาสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นปวส. อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี

น้องโตเต็ลเองก็เช่นกันปัจจุบันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนใกล้หมู่บ้าน ซึ่งเพื่อนฯ และคุณครูก็ทราบดีว่าน้องโตเต็ลเป็นลูกโสสะ “เพื่อนฯ ในห้องและคุณครูทราบครับว่าผมเป็นลูกโสสะ ทุกคนก็ไม่ได้รังเกียจหรือแบ่งแยก และผมเองก็ไม่รู้สึกว่าคุณแตกต่างจากทุกคน

ความผูกพันของน้องโตเต็ลกับน้องๆ

สอนน้องให้ขี่จักรยาน

ถ้าโรงเรียนมีกิจกรรมผมก็เข้าร่วมเสมอครับ ซึ่งในความสุขของผมที่ไม่สามารถอยู่กับครอบครัวที่แท้จริงได้ แต่ก็ยังมีความสุขที่ผมได้มาอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น หากผมและพี่น้องของผมไม่ได้มาอยู่ที่นี้ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าชีวิตจะเป็นแบบไหนกัน แม่(โสสะ) คอยย้ำเตือนผมเสมอว่าที่เรามีโอกาสได้ก็เพราะผู้ใจบุญทั้งหลายได้ช่วยเหลือเรา มา สิ่งนี้ลูกโสสะอย่างผมขอระลึกถึงพระคุณท่านเสมอครับ และกิจวัตรประจำวันของพวกเราทุกคนในหมู่บ้านฯ เวลาประมาณ 5 โมงเย็นของทุกวันเราจะมาพร้อมกันสวดมนต์เย็น และหลังจากนั้นจะมีการสวดน้อมรำลึกถึงคุณของผู้มีจิตเมตตาทั้งหลายที่ได้ช่วยเหลือเรา พร้อมทั้งอวยพรให้ทุกท่านได้พบความสุขดังที่ท่านได้มอบความสุขให้เราเช่นกันครับ”

เนื่องด้วยวันนี้เป็นวันเสาร์ ไตเติ้ลและน้องๆอีกหลายคนไม่ต้องไปโรงเรียน ทางหมู่บ้านฯ จึงได้มีการจัดชั้นเรียนพิเศษในช่วงวันเสาร์อาทิตย์ ซึ่งจะมีคุณครูเฉพาะรายวิชานั้นๆ เข้ามาสอนเพิ่มเติมและเสริมความรู้ให้กับเด็กๆ ทั้งทางด้านวิชาการและกิจกรรม อาทิ วิชาคณิตศาสตร์ ไทย อังกฤษ กีฬา ดนตรี ศิลปะ ไร่ไทยฯ เพื่อส่งเสริมศักยภาพตามความสนใจของเด็ก หรือการจัดฝึกอบรมด้านอาชีพที่จำเป็นให้กับน้องๆเยาวชนที่เตรียมพร้อมจะออกไปเลี้ยงดูตัวเองเพื่อเป็นต้นทุนชีวิต อย่างเช่น คอมพิวเตอร์ งานช่างต่างๆ เสริมสวย ประกอบอาหาร ฯลฯ

สำหรับน้องไตเติ้ลได้เลือกเรียนวิชาศิลปะเพราะชื่นชอบและมีความสามารถทางด้านนี้เป็นพิเศษ กระทั่งในยามที่ว่างเว้นจากงานบ้านหรือช่วยคุณแม่ดูแลน้องแล้ว น้องไตเติ้ลก็จะหาอุปกรณ์สมุด ดินสอ สีต่างๆ มาขีดเขียนให้เป็นภาพวาดที่ใส่จินตนาการลงไป หลายต่อหลายครั้งที่ส่งผลงานเข้าประกวด หรือเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนก็จะมีรางวัลหรือใบประกาศิตใจไม่ติดมือมาเสมอ แต่ก็เหมือนกันที่ไม่ได้อะไรเลย “ถึงแม้ไม่ได้รางวัลหรืออะไรเลย แต่มีสิ่งหนึ่งที่ผมได้กลับมาทุกครั้งนั้นก็คือความสุขครับ เพราะเราได้ทำในสิ่งที่อยากทำแล้ว” อีกหนึ่งสิ่งที่ชอบก็คือดนตรี ปัจจุบันน้องไตเติ้ลเป็นสมาชิกของวงโยธวาทิตของโรงเรียน เล่นเครื่องเป่าทรัมเป็ต เมื่อถามถึงความฝันว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไรกลับไม่ได้ยินว่าอยากเป็นนักกีตาร์หรือนักดนตรี “ผมอยากเป็นทหารครับ เพราะทหารเข้มแข็งได้ดูแลแม่ พี่น้อง ทุกคน ส่วนวาดรูปหรือนดนตรี ถ้าผมเป็นทหารพวกนั้นผมก็ยังคงทำได้อยู่”

นี่คือมุมมองของเด็กชายที่กำลังจะเข้าสู่วัยรุ่น ที่อาจเรียกได้ว่า คิดอ่านมีเหตุผลเป็นผู้ใหญ่กว่าวัย และแม้ในวันนี้ เส้นทางแห่งความฝันของไตเติ้ลนั้น อาจจะดูยาวไกล แม้ในระหว่างทางก็อาจพบเจอกับอุปสรรคขวากหนามที่ไม่อาจคาดเดา ในวันข้างหน้า จะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับว่าหนึ่งสมอง สองมือ สองเท้าที่ก้าวเดินต่อไป กับหนึ่ง “หัวใจ” ที่มีคน แต่ที่แน่ๆเหนืออื่นใด คือความจริงที่ไตเติ้ลรับรู้และจะระลึกอยู่เสมอจนชั่วชีวิต ว่าจะมีแม่และผู้ใจบุญคอยอุ้มชูลูกโสสะนี้อยู่เสมอในทางเดินสู่ฝัน ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

หมายเหตุ: ชื่อของเด็ก ในบทความนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

ในยามว่างของน้องไตเติ้ลจะนั่งวาดรูปเล่นเสมอ

เพราะ...“การศึกษา” เป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิต

เด็กๆในการดูแลของครอบครัวโสสะจะได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ จนออกไปประกอบอาชีพพึ่งพาตัวเองได้ เริ่มต้นจากวัยอนุบาลที่เด็กๆจะได้เข้าเรียนที่อนุบาลของหมู่บ้านเด็กโสสะ (อนุบาล 1-3) จากนั้นเด็กๆจะเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ 1 ในโรงเรียนบริเวณใกล้ๆหมู่บ้าน เช่นเดียวกับเด็กในครอบครัวทั่วไป ทั้งจากการจับสลาก สอบเข้า หรือได้รับโควตาจากสิทธิการอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นๆ เด็กๆจะได้เข้าเรียนในโรงเรียนตามระบบการศึกษาจนกระทั่งได้รับการศึกษาสูงสุด ไม่ว่าจะเป็นปวส. อนุปริญญา หรือ ปริญญาตรี

ระหว่างนั้นเด็กๆจะได้รับการส่งเสริมศักยภาพตามความสนใจและทักษะที่ตัวเองถนัด ในช่วงวันเสาร์อาทิตย์ โดยจัดครูเฉพาะรายวิชานั้นๆ เข้ามาสอนเพื่อเพิ่มเติม อาทิ คณิต ไทย อังกฤษ กีฬา ดนตรี ศิลปะ ไร่ไทยฯ สำหรับเยาวชนที่เตรียมพร้อมที่จะออกไปเลี้ยงดูตัวเอง ทางหมู่บ้านได้จัดการฝึกอบรมด้านอาชีพที่จำเป็นเพิ่มเติม เพื่อเป็นต้นทุนที่สำคัญในการออกไปประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ งานช่างต่างๆ เสริมสวย ประกอบอาหาร ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย หากเด็กๆไม่ได้รับการสนับสนุนจากท่านผู้มีจิตเมตตาที่ได้มอบโอกาสในการศึกษาซึ่งเป็นต้นทุนอันยิ่งใหญ่ของชีวิตเด็กคนหนึ่ง ให้ได้มีความรู้ มีอาชีพ และสามารถพึ่งพาตัวเองได้ เพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของสังคมไทยต่อไป

ต้นธารแห่งการเสียสละ เกิดขึ้นได้จากหัวใจที่เต็มเปี่ยมด้วยความรัก

จากการพุ่มพักในครอบครัวโสสะ ด้วย “ความรัก” ที่ไร้พรมแดนและขอบเขตของศาสนา เป็นต้นธารสำคัญที่ปลูกฝังสำนึกแห่งการเสียสละ สร้างสรรค์นางพยาบาลสาวลูกโสสะใจอารีย์ ที่พร้อมปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือผู้คน ทั้งยังเป็นอีกหนึ่งหลักฐานความสำเร็จของโสสะ ที่เป็นคนดีมีคุณภาพของสังคมทั้งกายและใจอย่างแท้จริง

แะในวันแห่งความสำเร็จกับคุณสุพัตรา มะของแะะ ที่ซุ่ม ที่ไคในบ้าน และอาหงษ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ (ปี 2555)

ณ ห้องเด็กแรกคลอด โรงพยาบาลทักษิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พยาบาลอริสา รักษ์ไทย หรือ น้องแะะ กำลังเปลี่ยนผ้าอ้อมให้กับเด็กหญิงวัยแรกเกิดที่เพิ่งลืมตาดูโลกมาได้เพียงหนึ่งวัน ด้วยความอ่อนโยนและหัวใจแห่งการบริการของน้องแะะ ซึ่งมาจากพื้นฐานที่แะะมีมาตั้งแต่วัยเด็กที่ได้เติบโตขึ้นในครอบครัวโสสะ ณ หมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ สงขลา

“ตอนนั้นกลัวมาก ไม่รู้ว่าจะเป็นยังไง จับมือน้องไว้แน่นเลย” แะะในวัยไม่ถึงสิบขวบพร้อมด้วยน้องสาววัยห้าขวบ พุดถึงความทรงจำในวันแรกที่มาถึงหมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ จากนั้นนั้นแะะและน้องสาวก็ได้มาเป็นสมาชิกของครอบครัวบ้าน 1 โดยมีคุณสุพัตรา คุณแม่โสสะเป็นผู้ดูแล “มะ บอกว่าไม่ต้องกลัว มาเป็นลูกมะ แะะยังจำคำพูดนั้นได้ดี ถึงแม้ผ่านมาเป็นสิบปีแล้ว” “มะ” ซึ่งเป็นคำเรียกแม่ในศาสนาอิสลามที่แะะหมายถึง คือคุณแม่สุพัตรา ชาวมุสลิมซึ่งอุทิศตัวมาเป็นคุณแม่โสสะโดยไม่ได้มีเงื่อนไขของศาสนาหรือวัฒนธรรม ในครอบครัวบ้าน 1 จึงเต็มเปี่ยมด้วยความรักความอบอุ่น และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันไม่ว่าลูกของแม่สุพัตราจะเป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมก็ตาม

“แะะไม่เคยคิดว่าการมีแม่โสสะเป็นคนมุสลิมจะทำให้เกิดความแตกต่างหรือแปลกแยกเลยนะคะ ดีเสียอีกที่เราได้เรียนรู้ความแตกต่างของวัฒนธรรม เพราะเราต้องอยู่ในพื้นที่ที่มีความหลากหลายในเรื่องนี้อยู่แล้ว อีกทั้งมะเองก็ทำให้แะะรู้สึกตัวตัวเองเติบโตมาอย่างไม่ได้ขาดอะไร มะมักจะอธิบายเรื่องหลักปฏิบัติของศาสนาอิสลามให้แะะฟังประจำ และแะะก็ชอบฟัง ชอบเรียนรู้ในเรื่องนี้ค่ะ”

ด้วยช่วงชีวิตในครอบครัวโสสะของแะะ ที่ผนวกอยู่ท่ามกลางสมาชิกต่างศาสนาและวัฒนธรรม ทว่าทุกคนก็อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความรัก และ

แะะในวัยประถม

พยาบาลแะะในวัย 24 ปี

เอื้ออาทรนี้เองเป็นบ่อหลอมหัวใจดวงน้อยของแะะให้อุ้มฟูด้วยความเสียสละ นำมาซึ่งอาชีพในฝันที่แะะตั้งใจจะเป็นนางพยาบาลเพื่อที่จะได้มีโอกาสช่วยเหลือคนอื่นๆ และลงมือสานฝันนั้นด้วยความที่เป็นเด็กเรียนดีมาตลอด ผนวกกับความมุ่งมั่นตั้งใจอย่างหนัก จนแะะสอบติดคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช และได้เป็นพยาบาลสมใจในที่สุด จากวันที่ความฝันเป็นจริง จนถึงวันนี้ ก็เป็นเวลาหนึ่งปีมาแล้ว ที่แะะเรียนจบ เริ่มต้นทำงาน และดูแลทั้งพาตัวเอง ด้วยต้นทุนชีวิต โอกาส ความรักความเอาใจใส่ และการศึกษาจากบ้านโสสะ ซึ่งลูกโสสะทุกคนตระหนักดีอยู่ในใจว่า วันหนึ่งเขาต้องออกไปดูแลตัวเอง หากเขาโตขึ้นและมีความรับผิดชอบมากพอ เพื่อพื้นที่เล็กๆ แห่งนี้ในบ้าน จะได้มอบโอกาสที่สองในชีวิตให้กับน้องคนต่อไปที่จะมาเป็นสมาชิกใหม่ของครอบครัว น้องที่พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร รู้แต่ว่าน้องต้องการความช่วยเหลือไม่ต่างจากพวกเขา โดยเฉพาะอ้อมกอดที่อบอุ่นของแม่ และสานสัมพันธ์ที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักของพี่น้องในบ้านจากรุ่นสู่รุ่น ไม่มีสิ้นสุด

ทุกวันนี้ หลังออกเวอร์แล้ว แะะยังโทรหามะเป็นประจำเพื่อถามสารทุกข์สุกดิบ เพราะนี่คือครอบครัวของแะะ และทุกอย่างที่แะะมี “ที่นี้ให้ชีวิตใหม่กับแะะ ชีวิตที่มีแม่ มีพี่น้อง มีครอบครัวที่จะเป็นของแะะตลอดไป” ในวันหยุดยาวแะะจะนั่งรถประจำทางจากสุราษฎร์ธานีมาเยี่ยมมะที่หมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ และไม่ลืมที่จะนำขนมติดไม้ติดมือมาเยี่ยมน้องในบ้าน และยาบำรุงสำหรับมะที่เป็นที่รักของแะะ “เป็นห่วงมะ โดยเฉพาะเรื่องสุขภาพ เพราะอย่างที่เรา รู้กันว่าการเป็นคุณแม่โสสะต้องอุทิศและทุ่มเทมากเพียงใด” **แต่ความสำเร็จของแะะและที่ๆ ในบ้านคนอื่น ๆ เองในวันนี้ก็เป็นเหมือนน้ำหล่อเลี้ยงหัวใจของมะให้สามารถทำหน้าที่แม่โสสะอย่างไม่รู้จักคำว่า “เหน็ดเหนื่อย” เพื่อเลี้ยงดูลูกๆ โสสะในความดูแลของมะทุกคน ให้ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและคุณธรรมสู่สังคมไทยสืบไป**

ด้วยการสนับสนุนของท่านผู้มีจิตเมตตา ทำให้วันนี้แะะได้มีครอบครัวที่อบอุ่น เติบโตขึ้นจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จนสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข และนี่เป็นอีกหนึ่งในหลายตัวอย่างของเด็กที่ได้รับการดูแลโดยครอบครัวโสสะจนออกไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและคุณธรรมกว่า 500 คน ตลอด 40 กว่าปีในการดำเนินงานของมูลนิธิฯ

“ชีวิต” ที่ไม่เคยขาดหายของ นันทนา ตั้งจิตมณีศักดิ์ดา

“ทำงานที่นี้มาเกือบ 20 ปีแล้วค่ะ ถ้าวันไหนไม่ได้มาทำงาน เหมือนชีวิตมันมีอะไรขาดหายไป” ความรู้สึกในใจจากคำบอกเล่าของคุณนันทนา ตั้งจิตมณีศักดิ์ดา รองผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย ผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อลูกโสสะด้วยความมุ่งมั่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536

ร่วมพูดคุยกับคุณแม่โสสะ

ครั้งแรกที่เข้ามาทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะรู้สึกอย่างไรบ้าง

กึ่งๆ เหมือนกับหลายๆ คนที่ไม่คุ้นเคยกับระบบการทำงานที่เป็นครอบครัวของที่นี่ ใช้เวลานานพอสมควรเหมือนกันกว่าจะเข้าใจ เพราะนอกจากการใช้ความรู้ความสามารถที่เรามีแล้ว ที่สำคัญคือ เราต้องใช้ “หัวใจ” ในการเรียนรู้ด้วย แต่เดิมก่อนที่จะมาเป็นรองผู้อำนวยการหมู่บ้านนั้น นั้นเข้ามาทำหน้าที่เป็นคุณครูอนุบาลสอนเด็กตัวเล็กๆ พวกเขาน่ารักมากค่ะ และก็มาทำงานบัญชี เป็นเจ้าหน้าที่อาวุโส และถึงมาเป็นรองผู้อำนวยการหมู่บ้านเมื่อปี พ.ศ. 2546 นี้แหละค่ะ โดยมีผู้อำนวยการหมู่บ้านเป็นคนฝึกสอนและให้คำแนะนำเรื่องการจัดการงานต่างๆ เป็นอย่างดี

หน้าที่ของรองผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะเขาทำอะไรกันบ้าง

คอยช่วยเหลืองานของผู้อำนวยการหมู่บ้าน ซึ่งมีหลายอย่างมาก แต่หลักๆ ที่ทำคือให้คำแนะนำกับคุณแม่และเด็กๆ คอยถามสารทุกข์สุกดิบ ช่วยแก้ไข้ปัญหา และคอยให้กำลังใจพวกเขา บางครั้งก็ไม่เหมือนกับการทำงาน แต่เหมือนเป็นกิจวัตรประจำวันในชีวิตเรามากกว่า ถ้าวันไหนไม่ได้มาทำงาน จะรู้สึกชีวิตเหมือนขาดอะไรไป เหมือนเราไม่ได้เห็นคนในครอบครัวของเราแล้วใจจะนึกอยู่เสมอว่า เอ...เขาเป็นอย่างไรกันบ้างนะ คิดถึงเด็กๆ จัง

การทำงานย่อมมีอุปสรรคหรือปัญหา เคยมีหรือไม่

มันก็มีนะค่ะ ยิ่งการทำงานกับคนนี่บางครั้งความคิดเห็นของคนเราไม่เหมือนกัน มันก็ย่อมมีอุปสรรคบ้าง แต่เมื่อปัญหานั้นได้รับการแก้ไขแล้วก็ให้มันผ่านไป อย่าไปเจ็บอย่าไปจำกับมัน เพราะมันอาจจะไม่มีประโยชน์ ผลของมันอาจจะทำร้ายตัวและจิตใจของเราเอง แต่ถ้าจะเลือกคิดและจำก็ให้มันเป็นบทเรียน คอยสอนตัวเราจะดีกว่าค่ะ

การประชุมผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะ

เรื่องอะไรของการทำงานที่ทำให้ประทับใจที่สุด

เรื่องที่ทำให้ประทับใจคงไม่พ้นเรื่องเด็กนะค่ะ เพราะว่าเราทำงานให้กับเด็กๆ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเด็กที่มาอยู่กับเราต่างที่มา ต่างภูมิหลัง สติปัญญาก็ไม่เท่ากัน บางคนเอาตัวรอด บางคนก็เหมือนจะล้มลุกคลุกคลาน แต่ที่ทำให้ได้รู้สึกจะเป็นเด็กกลุ่มหลังนี้แหละค่ะ พอเขาโตขึ้นมาแล้วเห็นเขาดูแลตัวเองได้ มีครอบครัวที่อยู่ถึงแม้จะไม่ได้เดินดั่งในสังคมก็ตาม ทำให้เราหายเหนื่อย เพราะคิดว่า นั่นเราเป็นส่วนหนึ่งที่ผลักดันเขาได้มีวันนี้ ไม่เป็นภาระให้กับใครอีกเพราะพวกเขาเหมือนลูกหลานของนั้น และครอบครัวแท้ๆ ของนั้นนั่นก็เข้าใจ สามีและลูกก็ภูมิใจที่เราได้ทำงานช่วยเหลือคน เราก็ได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกของเราด้วย

ช่วยฝากข้อคิดหรือคติประจำใจของคุณนันทนา

ไม่ว่าเราปฏิบัติหน้าที่ตรงส่วนไหน แต่เรามีเป้าหมายเดียวกันคือ “เด็กๆ” ต้องช่วยเหลือเขาให้เขาเป็นเด็กที่สมบูรณ์เหมือนเด็กทั่วไปที่มีครอบครัวให้มากที่สุด ถึงแม้ว่าเราจะเป็นครอบครัวทดแทนก็ตาม ให้เขาภาคภูมิใจที่ได้เกิดเป็นลูกโสสะ เพราะเมื่อเราทำหน้าที่ตรงนี้ได้ดีที่ที่สุดแล้ว นั่นเชื่อว่า เราจะไม่นึกย้อนหลังมาเสียใจกับสิ่งที่เราได้ทำลงไปเลยค่ะ และผลตอบแทนกลับมาจะยังคงคุณค่าอยู่ในจิตใจของเรา และสังคมที่เราอยู่นี่อีกนานเท่านาน

เปิดใจ “ซุตสันถวไมตรี” คนแรก ของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ปีบ ริชฌ์ เทิดวงส์

คุณปีบกับน้องๆในครอบครัวโสสะ หมู่บ้านเด็กโสสะบางปู สมุทรปราการ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยแต่งตั้งซุตสันถวไมตรีคนแรก เพื่อเป็นอีกหนึ่งกระบอกเสียงที่สำคัญในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์มูลนิธิฯ ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างไปยังท่านผู้มีจิตเมตตาทั้งหลาย เพื่อร่วมบริจาคเพื่อสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะ วันนี้เรามาพูดคุยกับคุณปีบ ริชฌ์ หลังได้รับการแต่งตั้งเป็นซุตสันถวไมตรี (SOS Ambassador)

จุดเริ่มต้นของการตัดสินใจตอบรับมาเป็น “ซุตสันถวไมตรี” ของมูลนิธิเด็กโสสะฯ
“ผมได้รับรู้เรื่องของมูลนิธิฯ อยู่บ้างแล้ว แต่พอติดต่อมาและได้รู้รายละเอียดก็ยิ่งรู้สึกดี อย่างหนึ่งคือผมมีลูกและเป็นคุณพ่อด้วยยิ่งเข้าใจว่า หัวใจหลักของการเติบโตของลูกและเด็กๆที่จะเป็นคนดีและมีคุณภาพนั้นคือ ครอบครัว และแนวคิดของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ที่สร้างโอกาสที่สองให้กับเด็กที่ขาดครอบครัว ได้กลับมาใช้ชีวิตในครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง มีคุณแม่ทดแทนคอยดูแลลูกให้เติบโตในวิถีชีวิตแบบไทย พี่น้องก็จะได้อยู่ในครอบครัวเดียวกัน พี่ต้องดูแลน้อง น้องต้องเคารพพี่ ครอบครัวอย่างนี้หาได้ยากในสมัยนี้ ผมว่าวิธีการดำเนินงานของมูลนิธิเด็กโสสะฯ เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุน”

ความคาดหวังของคุณปีบ ในการเป็น “ซุตสันถวไมตรี” คนแรกของมูลนิธิเด็กโสสะฯ
“สิ่งที่ตั้งใจจะช่วยเหลือคือ ผมอยากช่วยเผยแพร่แนวคิดดีๆ ของมูลนิธิฯ และชักชวนให้คนไทยมาเป็นส่วนหนึ่งที่จะปะเย็บ หรือ ตัดทอส่วนที่พร่องหายของเด็กไทย ให้เขาได้มีสายสัมพันธ์ความรักความอบอุ่นครั้งใหม่เพื่อทำให้พวกเขามีกำลังใจก้าวเดินไปข้างหน้าอนาคตที่ดีให้กับตัวเอง และประเทศชาติต่อไปครับ”

คุณปีบ ริชฌ์รับมอบใบประกาศนียบัตรจากพล.ต.ต.นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์ ประธานกรรมการอำนวยการ ในงานแถลงข่าวการแต่งตั้งซุตสันถวไมตรี พฤษภาคม 2556

ต่อลมหายใจให้สังคม เต็มหัวใจให้ทุกชีวิต ด้วย “ความรัก”

คุณเกศเกล้า
ผู้ให้การสนับสนุน
เลี้ยงดูลูกโสสะ

คุณเกศเกล้า ชัยวุฒิ เป็นหนึ่งผู้ให้การสนับสนุนเลี้ยงดูลูกโสสะ ปัจจุบันเธอทำงานเป็น Sales & Marketing Manager / The Spa Chiang Mai Resort ผ่านทางเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ซึ่งไปตั้งบูธประชาสัมพันธ์แถวทองหล่อ ในกรุงเทพฯ

“ได้รับฟังเรื่องราวของครอบครัวโสสะแล้วเกิดจากความประทับใจในแนวคิดของมูลนิธิฯ ที่ให้ความสำคัญกับการเลี้ยงดูเด็กๆที่เขาไม่มีใคร ให้พวกเขาได้มีโอกาสกลับมาใช้ชีวิตอีกครั้งในรูปแบบครอบครัวทดแทนถาวร น้องๆจะได้รับความรัก ความอบอุ่น มีคนคอยดูแลซึ่งจะมาให้คุณแม่ ที่น้องๆเรียกว่าแม่โสสะ และสิ่งสำคัญที่นอกจากปัจจัย 4 ที่มีความจำเป็นต่อน้องๆแล้ว ก็คือความรักนี้แหละค่ะที่จะเป็นกำลังใจให้พวกเขาก้าวเดินต่อไปในชีวิตได้อย่างมั่นคง และอีกอย่างคืออยากมีส่วนร่วมในการให้สังคมนี้น่าอยู่มากขึ้น เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นเขาก็มาร่วมใช้ชีวิตอยู่ในสังคมเดียวกับเรา ดิฉันจึงตัดสินใจให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ค่ะ และอยากจะฝากบอกถึงน้องๆทุกคนว่า ขอให้อดทน เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มองไปข้างหน้าอย่างมีความหวัง เป็นคนดีของสังคม ก็จะคอยเคียงข้าง และเป็นกำลังใจให้เสมอ

เพราะความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่ว่าจะผู้รับความช่วยเหลือนั้นจะเป็นใคร ก็ล้วนส่งผลดีต่อลมหายใจให้สังคมมีคุณภาพ และที่สำคัญ ยังเป็นต้นธาร บ่อเกิดหนทางแห่งความสงบสุขของการอยู่ร่วมกันบนโลกใบนี้อีกด้วย

คุณเกศเกล้ากับน้องสาว

พื้นฐานชีวิตดี เริ่มต้นที่ครอบครัว พื้นฐานกำลังใจ เกิดจากความรัก

ถึงแม้ว่าสถาบันครอบครัวนั้นจะเป็นภาคส่วนที่เล็กที่สุดในสังคมก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตที่จะส่งผลให้มีความมั่นคงตลอดไป ดังเช่น คุณทัศนัท นกาศัพท์ ผู้ที่มีครอบครัวที่ดีและมีคุณแม่แบบอย่างของชีวิต เมื่อชีวิตมีความสุข มีความรัก ความอบอุ่น ก็ไม่ลืมที่จะแบ่งปันความสุขเหล่านั้นสู่คนที่ด้อยโอกาสกว่า ปัจจุบันคุณทัศนัทได้ให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในมูลนิธิเด็กโสสะฯ อย่างต่อเนื่องมากกว่า 7 ปีแล้ว

เพราะเหตุใดจึงตัดสินใจให้การสนับสนุนเลี้ยงดูเด็กโสสะ
เนื่องจากในอดีตคุณแม่ของผมท่านได้ให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กโสสะอยู่ก่อนแล้ว ผมจึง

เลือกให้การสนับสนุนตามท่าน และก็ได้พิจารณาแล้วว่าเงินที่ผมให้ไปได้ถูกนำไปใช้ในการช่วยเหลือเด็กจริงๆ กิจกรรมหลายอย่างก็มุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้จะไม่ได้เป็นมูลนิธิที่ดูใหญ่โตอะไร ดูได้จากผลสำเร็จของลูกโสสะหลายๆ คนที่ออกไปสู่สังคมแล้ว อีกทั้งมูลนิธิเด็กโสสะฯ เป็นมูลนิธิในพระบรมราชูปถัมภ์ซึ่งมีความน่าเชื่อถือมาก

สิ่งที่ยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่ท่านอยากบอกเล่าเกี่ยวกับท่าน หรือ มูลนิธิฯ

เกิดมาชาตินี้ถือว่าตัวเองโชคดีมากที่เกิดมาในครอบครัวที่อบอุ่น มีฐานะมั่นคง มีลูก 2 คนก็เป็นเด็กดี มีความรู้สึกว่ามีคนอื่นอีกมาก ที่ไม่มีโอกาส จึงคิดว่าสิ่งที่ทำได้คือการแบ่งปันให้ผู้ที่มีความต้องการมากกว่า เช่น คือเด็กในอุปการะของมูลนิธิโสสะอยากจะได้เห็นเด็กๆ ได้มีโอกาสเพิ่มขึ้นที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต และเป็นประชากรที่ดีที่จะได้ช่วยพัฒนาประเทศต่อไป

คติในการดำเนินชีวิตของท่าน
มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

คุณทัศนัทและครอบครัวที่อบอุ่น

ฝากถึงเด็กๆหรือเจ้าหน้าที่ที่ทำงานมูลนิธิ

ทุกคนเกิดมาไม่เท่ากัน แต่การกระทำกรรมดีสามารถเปลี่ยนอนาคตได้ จงตั้งใจทำดีแล้วผลจะเป็นอย่างไรไม่ต้องกลัวเพราะใจเป็นสุขแล้ว

การแบ่งปันอาจจะทำให้บางอย่างของเราลดน้อยลง แต่ก็ทำให้เราได้มีความสุขที่ได้เป็นผู้ให้ให้ ชีวิตของลูกโสสะน้อยๆได้ด้วยกำลังใจจากทุกคนผู้เป็นที่รัก ซึ่งความรักนั้นสามารถมองเห็นได้ด้วยหัวใจ อยากเชิญชวนให้ท่านมาเป็นส่วนหนึ่งในการสานสายใยรักให้กับเด็กๆผู้ด้อยโอกาส เพื่อที่พวกเขาจะได้อยู่ร่วมกับสังคมเดียวกับเราได้อย่างมีความสุข

งานแถลงข่าว “ครอบครัว คือ ชีวิต” ครอบครัวโสสะตามวิถีไทย

เนื่องในวันครอบครัวสากล หรือ UN International Day of Families เพื่อให้ทุกท่านเล็งเห็นความสำคัญของครอบครัว “มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์” ได้จัดงาน “ครอบครัว คือ ชีวิต” (Moments Make Families) ซึ่งปีนี้จัดขึ้นเป็นปีที่สองแล้ว หลังจากปีที่แล้วได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนเห็นถึงความสำคัญของครอบครัว และตระหนักว่ายังมีเด็กกลุ่มหนึ่งที่สูญเสียบิดามารดา และครอบครัวที่ยังรอคอยความช่วยเหลือ เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2556 ที่ผ่านมา บริเวณลานไลฟ์ สโตร์ ฮอลล์ ชั้น 2 ศูนย์การค้าสยามพารากอน

ในปีนีรูปแบบงานเน้น “ครอบครัวโสสะ ในวิถีไทย” เพื่อเป็นการสะท้อนรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว

ครอบครัวโสสะที่ไม่ได้เพียงเลี้ยงดูเด็กเช่นเดียวกับเด็กทั่วไปแล้ว ยังเน้นวิถีชีวิตแบบไทยตามวิถีแห่งความพอเพียงและขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทยอีกด้วย ในงานจึงมีการสะท้อนครอบครัวโสสะวิถีไทย ผ่านนิทรรศการมีชีวิตตามวิถีไทยของลูกโสสะทั้ง 5 หมู่บ้านทั่วประเทศ การประชาสัมพันธ์มูลนิธิเพื่อขอรับการบริจาค การจำหน่ายของที่ระลึก ผลงานภาพวาดการ์ตูนบนผลิตภัณฑ์ โดย คุณแบ่ง ภักริดา ประธานทอง นักวาดการ์ตูนชื่อดัง

และช่วงแถลงข่าวที่ทุกคนรอคอยในการพูดคุยกับครอบครัวโสสะ พร้อมหน้าพร้อมตาคุณแม่และลูกที่ได้ออกไปประสบความสำเร็จ และการพูดคุยกับเหล่าคนดังศิลปินดารารายเกี่ยวกับความสำคัญของครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น แม่น้อย โพธิ์งาม ผู้หญิงเก่งและแกร่งกับการเป็นแม่เลี้ยงเดี่ยวให้กับลูก ลีโอ พุ่มไบบทบาทพ่อกับลูกชายวัยซน น้องศิดา และสายสัมพันธ์แห่งความรักความอบอุ่นของน้องมิวนิชฐา จิระยังยืน กับคุณแม่อังคณา ที่ทำให้เธอมีวันนี้ในฐานะดาวรุ่งพุ่งแรงของวงการบันเทิง ปิดท้ายด้วยการแสดงฟ้อนรำและบรรเลงเพลงล้านนา จากวงดนตรีพื้นเมืองโดยน้องๆจากหมู่บ้านเด็กโสสะ เชียงราย ยังความประทับใจกับผู้ร่วมงานที่อ้อมเอมกับบรรยากาศครอบครัวแบบไทยๆที่เต็มเปี่ยมด้วยความรักความอบอุ่นในครั้งนี้

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ท่านให้การตอบรับวารสารของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ด้วยอย่างดีเสมอมา ซึ่งฉบับนี้เป็นฉบับที่ 7 แล้ว เราได้มีการปรับปรุงรูปแบบหน้าตาของวารสารให้ดูแปลกใหม่ขึ้น แต่เนื้อหาภายในเล่มยังคงความเป็นเรื่องราวชีวิตในหมู่บ้านเด็กโสสะ ที่อบอุ่นไปด้วยความรัก ความอบอุ่น แล้วส่งผ่านความรู้สึกเหล่านั้นมายังท่าน เพื่อให้ได้รู้สึกปลาบปล้ำกับสิ่งที่ท่านได้มีส่วนร่วมในการผลักดันชีวิตน้อยๆ ให้กับเด็กๆ ที่ครั้งหนึ่งพวกเขาต้องสูญเสียพ่อแม่ ขาดญาติมิตร ได้กลับมามีครอบครัวและโอกาสที่สองในชีวิตอีกครั้ง

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ทุกก้าวย่างของชีวิตเด็กหนึ่งคนที่เราให้การดูแลนั้นต้องใช้ระยะเวลาที่ยาวนาน กว่าเด็กๆ จะเติบโตพร้อมที่จะออกไปสู่สังคมภายนอกและไม่เป็นภาระให้กับสังคมอีก พร้อมทั้งพวกเขาจะสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมที่เราอยู่ร่วมกันนี้ให้น่าอยู่ยิ่งขึ้น กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเส้นทางชีวิตของลูกๆ โสสะ จะยังคงมีท่านคอยเดินเคียงข้างพวกเขาเสมอ เพราะท่านเปรียบเสมือน “ญาติ” ที่จะนำพวกเขาไปให้ถึงฝั่งฝัน ให้มีอนาคตที่สดใสและเป็นคนที่สู้สังคมไทยต่อไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายกุลเวช เจนวัฒนวิทย์
เหรียญมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

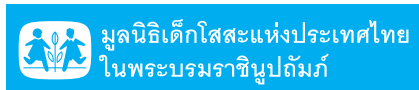
“ขอขอบคุณที่รักทำให้หนูมีวัยเด็ก
ที่เปี่ยมสุขอีกครั้งหนึ่ง”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์มูลนิธิฯ กับผู้บริจาคตามสถานที่ต่างๆ ทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและย่านธุรกิจ เพื่อเชิญชวนให้ผู้สนใจทั่วไปร่วมสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยวิธีการบริจาคผ่านบัตรเครดิต หากท่านพบกับเจ้าหน้าที่ระดมทุนสามารถเข้าไปสอบถามข้อมูลเพื่อปรึกษากับทางเจ้าหน้าที่ได้เลย

เนื่องจากเป็นช่องทางที่สะดวกที่สุดช่องทางหนึ่ง โดยเจ้าหน้าที่จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ของมูลนิธิฯ และบัตรประจำตัวพร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ เข้าไปแวะทักทายและให้กำลังใจน้องกันนะคะ

ที่ปรึกษาภาคีสถิตศักดิ์: คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์, พล.ต.ต.นรวัดณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, ธนา เดรัจฉาย, อิทพร อุดมผล, ดวงกมล สุวิชากุล
ที่ปรึกษา: พหล ตรังคิณีนาถ, จันทิรา สมบุญเกิด
กองบรรณาธิการ: สมัคพล ศรียานนท์, กมลภัทร ธิกาการณ, วรนาถ ปราบกมล, อติศักดิ์ พรหมลี
ภาพประกอบ: คลังภาพสำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะ
กราฟฟิค: Hunger Brothers
สวณลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2556

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org Facebook: www.facebook.com/SOSThailand